

Glasilo OŠ n. h. Maksa Pečarja

Urtiljak

Šolsko leto 2020/2021

Dragi bralci in soustvarjalci *Vrtiljaka*!

Sprva kot urednica nisem verjela, da bo šolsko glasilo *Vrtiljak* to leto zares izšlo. V letošnjem »posebnem« šolskem letu je bilo preveč pouka in t. i. stikov na daljavo. Vendar pa se je izkazala tudi dobra stran tega koronskega časa: potrudili smo se, da smo se z babicami in dedki »srečevali« na drugačen način – ne v živo, ampak preko zaslonov. Potrudili smo se, da smo kljub neprisotnosti staršev naredili domačo nalogo, da smo (katerikrat) skuhali kosilo, saj so starši opravljali svojo službo. In še in še bi lahko naštevali.

Zato smo bili učitelji nadvse veseli, ko smo se z vami – dragimi učenci in učenkami OŠ Maksa Pečarja – zopet srečali v naših razredih v živo.

Kot urednica šolskega glasila nisem verjela, da se bo *Vrtiljak* zopet zavrtel, a ko sem začela dobivati spodbude sodelavk in sodelavcev ter ko sem začela dobivati različne imenitne prispevke in gradiva učencev in učenk, sem začela razmišljati drugače.

Šolsko glasilo *Vrtiljak* je v letošnjem letu 2020/21 doseglo svoje mesto pod soncem!

Rada bi se zahvalila sodelavkam za ideje ter izvedbo, učencem in učenkam za njihove ideje in domišljijo ter svobodo pri izražanju – tako pisnem kot slikovnem.

Urednica Petra Paternoster

Mladi novinarji in avtorji besedil: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Sodelavci: učenci in učitelji OŠ n. h. Maksa Pečarja

Oblikovalec glasila: Gašper Štupar

Mentor: Aleš Drinovec

Glavna urednica: Petra Paternoster

Fotografije: arhiv šole in sodelavk

Lektoriranje: Petra Paternoster

Izdaja: OŠ n. h. Maksa Pečarja

Junij, 2021

KAZALO

Izdelki in ustvarjanje 1. triade 2

- ~ mešanje barv,
- ~ nadaljevanje zgodbe,
- ~ pesmice in uganke,
- ~ zgodbe z naslovom *V gozdu*,
- ~ o odgovornosti ter kako se veselimo počitnic.

Ustvarjanje in domišljija v 2. triadi 19

- ~ moja pesem,
- ~ »zblojene« zgodbe,
- ~ odrski kostumi,
- ~ izražanje preko risb in kombinacij barv.

Ustvarjanje in izražanje učencev 3. triade 35

- ~ Protegons-nous (ali kako se Francozi zaščitijo pred covid 19),
- ~ priklopljeni na masko,
- ~ rad bi potoval,
- ~ [Intervju z učiteljico Lauro Bračič](#)
- ~ Turška Rozi,
- ~ intervju z debaterji,
- ~ izsek iz Šolske revije Taje in Zarje,
- ~ Uporaba smernikov v prometu,
- ~ MEPI odprava bo!

Izdelki in ustvarjanje 1. triade

Učenci 1. a

V 1. a so se skupaj lotili tudi pisanja zgodbe. To zgodbo so nadaljevale skupine učencev, ki so jo potem združili v celoto. Poimenovali so jo:

DOGODIVŠČINE ŽALOSTNEGA PRINCA

NEKOČ SO ŽIVELI ŽALOSTNI PRINC, KUŽEK IN PRIJATELJ. ZELO DOLGO SO ŽIVELI SKUPAJ. NEKEGA DNE SO ŠLI V GOZD. TAM SO SREČALI DIVJO MAČKO. PRINC JE ŽELEL IMETI LJUBLJENČKA, KI BO SAMO NJEGOV, ZATO SO VZELI MAČKO NA GRAD. BILA JE RES DIVJA, ZATO SO ŠLI V TRGOVINO PO NOVO. NATO SO PRIŠLI V GRAD IN JO NAHRANILI.

KO JE KRALJ VIDEL MAČKO, JE BIL JEZEN, SAJ JE MENIL, DA JE EN LJUBLJENČEK DOVOLJ. DEČEK IN PRINC STA REKLA, DA JIMA JE SLUŽKINJA DOVOLILA, DA JO KUPITA, ZATO SO SLUŽKINJO DALI V JEČO ZA 21 DNI.

MAČKO PA SO ODPELJALI NAZAJ V TRGOVINO. ZELO STA JO POGREŠALA. KO JE IMEL PRINC ROJSTNI DAN, JE KRALJ ŠE ENKRAT KUPIL MAČKO IN SO JO OBDRŽALI.

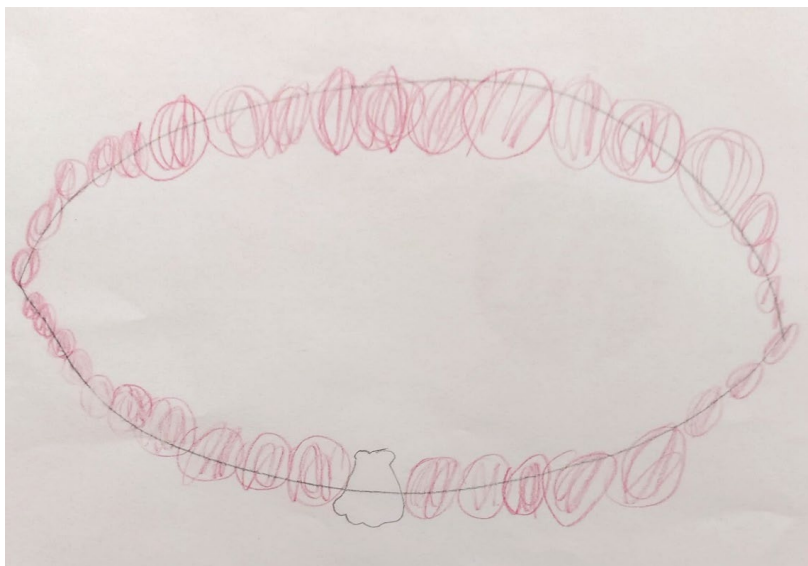
KO JE BIL PRINČEV ROJSTNI DAN, NISO VEDELI, DA IMA TAKRAT ROJSTNI DAN TUDI DEČEK. UGOTOVILI SO, DA STA BRATA DVOJČKA. POTEM JE KRALJ KUPIL OBEMA DARILO: DEČKU IGRAČO

LADJO, PRINC PA JE DOBIL MALO VESOLJSKO LADJO. NA ZABAVI SO SKOČILI V BAZEN IN SE KOPALI. NATO SO SE IGRALI Z IGRAČAMI, KI JIH JE KUPIL KRALJ.

ŠLI SO NA NOVE POČITNICE. ŠLI SO NA TRAVNIK IN VIDELI VELIKO ROŽIC IN METULJČKOV. DEČKA STA NABIRALA ROŽE. NESLA STA ŠOPEK MAMICI IN OČIJU. KUŽA JE ZALAJAL IN SO ŠLI NA POČITNICE V ŽIVALSKI VRT. V ŽIVALSKEM VRTU SO VIDELI TIGRA, OPICO IN KONJA.

POTEM SO ŠLI NA NOVE POČITNICE NA MORJE. NA PLAŽI STA NAŠLA LEPO ŠKOLJKO, V KATERI JE BIL BISER. DEČEK JE POMISLIL: »LAHKO NAREDIMO VERIŽICO.« NAREDILA STA VERIŽICO IN JO DALA MAMICI. BILA JE ZELO VESELA. TO JE BILA VERIŽICA SREČE. LAHKO JI URESNIČI VSE ŽELJE IN JO ODNESE, KAMOR SI ŽELI. ŽELELA JE, DA JO ODNESE DO REKE LJUBEZNI IN TAM JE BILA VES DAN S SVOJO DRUŽINO IN PRIJATELJICAMI. BILA JE SREČNA.

DEČEK IN PRINC ZA VEDNO ŽIVITA V GRADU. TAM BODO VSI SKUPAJ ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI. OSTALA BOSTA NAJBOLJŠA PRIJATELJA. KRALJ IN KRALJICA BOSTA POSTALA DEČKU STARŠA.

Učenci 1. a

KAJ JE TO?

Učencem v 1. A-oddelku so **uganke** zelo všeč, zato so se združili v skupine in sestavili nekaj svojih. Rešitve so narisali.

Poiščite rešitve naših ugank!

JE HITRA, PRASKA IN
IMA BRKE.

LAHKO SPLEZA NA
DREVO
IN PREDE.

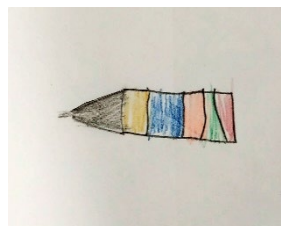
ČE GA OŠILIŠ
JE MANJŠI.
PIŠE, A NI ŽIV.

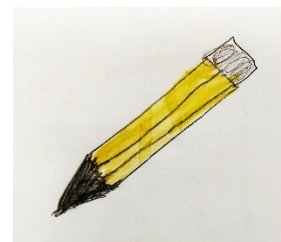
JE OKROGLA IN
DOBRO SKAČE.
JE RAZLIČNIH BARV.

V TORBI JE IN
PISKA.
Z NJIM KLIČEŠ.

NEKAJ, KAR BARVA
VELIKO STVARI.
NAJRAJE OD VSEGA
BARVA SKALE.

IMA DVE GUMI,
UPORABLJAMO GA NA
DIRKAH.
Z NJIM DIRKAJO LOPEZ,
POGAČAR IN ROGLIČ.

PESMICE IN UGANKE 1. B

UGANKA

JE ŽIVO IN SE HIHITA.
JE ZELO VELIKO ALI MAJHNO.
LAHKO JOKA, SE SMEJI,
HODI V ŠOLO, PIŠE V ZVEZKE.
KAJ JE TO?
POMISLI IN POVEJ!

NINA IN JULIA

UGANKA

DOLG VRAT, 4 NOGE,
DVA ROŽIČKA, IME CVETKA.
KDO JE TO?

RUBEN IN ERIK

NOVA PESMICA

HA, HA, HA,
TO JE NOVA PESMICA.
GLASI PA SE:
HE, HE, HE,
KONJIČEK-ŽREBIČEK NA
DIRKO GRE,
MEDALJO DOBI IN NA TRAVNIK
ZBEŽI.

ALEN IN BRINA

ZAJČEK

HOP, HOP, HOP,
ZAJČEK SKAČE V STROP.
JE KORENČEK,
HOP, HOP, HOP.

VLADIMIR IN DAVID

UGANKA

HITER JE, DIVJI JE,
MIREN JE, GLASEN JE.
JE SENO.
KDO JE TO?

AVA IN LARA

UGANKA

VEDNO ČIST, BEL IN
ZALEDENEL.
OTROCI VESELI SO GA,
SAJ ON ZIMSKO VESELJE DA.

MILA IN VITA

ŽOLNA

HOP, HOP, HOP,
KAKŠEN JE TA GALOP?
ČEZ GORE IN HRIBOVJA, LETI
ŽOLNA.
JE ČRVIČKE, DA NAHRANI SI
MLADIČKE.

FANČI IN NENA

IZŠTEVANKA

HA, HA, HOP,
BIK MOJ, BIKI,
PRIDI TI V ZAPIK.
TAM TE ČAKA TVOJA MAMA IN
SALAMA.

NEŽA IN JULIJA

DEDEK

HO, HO, HO,
DEDEK JE PRIŠEL,
JUHO SKUHAL IN ODŠEL.

ALINA IN IVA

IZŠTEVANKA

HI, HI, HI,
PLEŠI TI.
ELMIR NAJ LOVI,
ANDRES ZBEŽI.

ANDRES IN ELMIR

NAGAJIVA PESMICA

HE, HE, HE,
NAJ SE ŽARNICA PRIŽGE.
HO, HO, HO,
KAJ, ČE IZ TEGA NIČ NE BO?

LOVRO IN BRIN

MEDO

HE, HE, HE,
KDO UKRADE MED ČEBELAM?
HO, HO, HO,
MEDO JE TO. BEŽAL BO!

MARK IN ALJAŽ

BOŽIČEK

HOP, HOP, HOP,
BOŽIČEK STOP!
KAM NAJ GREŠ?
TO RES NE VEŠ!
OTROCI VEDO,
DARILO BO PRIŠLO.

NAJA IN EMA

V **2. b** so ustvarjali zgodbe na niz slik.

VEVERICA IN MIŠKA

Veverica se je sprehajala po gozdu z vrečo lešnikov. Vreča se je strgala in lešniki so padli na tla. Mimo je prišla miška in ji je pomagala pospraviti lešnike. Za zahvalo je veverica povabila miško na oreh.

Zoja, 2. a

ZGODBICE UČENCEV 3. B-RAZREDA

Pri SPO smo se pogovarjali o gozdu, ki je dom živali in rastlin. Mi, ljudje, pa smo v gozdu le obiskovalci, gostje. In temu primerno se moramo tudi obnašati.

O tem, kaj lahko počnemo v gozdu in kakšne dogodivščine nas tam čakajo, so pisali učenci v svojih zgodbicah z naslovom **V GOZDU**.

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Kmalu sta prišla do potoka. Peter je takoj začel iskati veje za ladjo. Med iskanjem je nekaj zašumelo. Peter se je zelo ustrašil. Stekel je do Marka. A žival je tekla za njim. Ves prestrašen je povedal Marku, kaj se mu je zgodilo. A Marko mu ni verjel. Takrat sta spet zaslišala žival. Tudi Marko se je prestrašil. Obstala sta. Žival je skočila iz grmovja. Bila je veverica. Peter je imel lešnike. Dal jih je veverici, ki jih je takoj pojedla. Marko in Peter pa sta se usedla na štor in se smejala.

Leo M., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Skupaj sta se napotila naprej po gozdni poti. Ustavila sta se na jasi in malo prigriznila. Lovila sta se in nabirala jagode. S seboj sta imela tudi odejo, ki sta jo pognila po travi. Nadaljevala sta pot in prispela do gostilne. Naročila sta malico. Peter ni imel s seboj denarja. Marko je plačal oboje. Peter mu je bil zelo hvaležen. Odhitela sta se proti stolpu. Šla sta do vrha. Kmalu sta se odpravila domov. Na poti nazaj sta zagledala medveda. Bila sta zelo prestrašena. Počasi in čisto tiho sta se začela pomikati nazaj. Na srečo je medved odšel. Bila sta vesela in srečna.

Napotila sta se domov. To je bil res zanimiv izlet.

Ana N. T., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. V nahrbtniku sta imela pijačo in hrano. Hodila sta po gozdni poti. Kar naenkrat sta zagledala stopinje. Bile so medvedove. Vodile so v brlog. Sledila sta stopinjam vse do brloga. Pred brlogom sta zagledala medvedko z mladiči. Obrnila sta se in hitro zbežala stran. Ker se je začelo temniti, sta se dogovorila, da se bosta jutri spet dobila. Posločila sta se.

Aljaž Doltar

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Zagledala sta rov. Marko se je spraševal, kaj je to in že pomislil, da tu prebivajo podzemni škrti, saj se ni nič učil SPO. A Peter je vedel, da je to lisičji brlog. Pogledal je naokoli in zagledal lovsko opazovalnico ter veliko pasti. Fanta sta odstranila pasti in šla naprej. Zagledala sta risa, ki je prežal na srno, na risa pa divji lovec. Splašila sta risa in ga tako rešila. Postala sta pogumna in neustrašna. Med svojim potepanjem sta tako rešila še polha, kuno in sovo. Polha sta vzela kar s seboj. Marko je božal polha in tako fanta nista več gledala, kje hodita. Izgubila sta se. Prvi je to opazil Peter. Ustavila sta se in odprla nahrbtnika. Marko je imel v njem salamo, storže in jabolka, Peter pa sendvič, kamne in kompas. Hitro sta se orientirala. Zaradi Petra sta našla pot domov. To je bil res razburljiv dan.

Mikhail K., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Odpravila sta se na pot. Že po nekaj korakih sta zagledala psa brez lastnika. Marko se ga je zelo prestrašil, Peter pa ne. Peter je rekel, da ga bosta pustila čisto pri miru. Marko ga je poslušal in pes je odšel stran. Kmalu je Peter postal lačen. Ustavila sta se pri klopci, kjer sta se najedla in napila. Po eni uri hoje sta prišla na končni cilj. To je bil stolp na Rašici. Povzpela sta se na stolp. Videla sta Ljubljano. Predno sta odšla domov, sta pojedla še eno malico. Ko sta se bližala vsak svojemu domu, sta si obljubila, da bosta šla spet kmalu na izlet.

Naja S., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Odšla sta na travnik, da bi počakala Petrovega prijatelja Jožeta. Nato so šli skupaj naprej. Zagledali so jamo in splezali vanjo. Bilo je zelo tesno. Jože se je zataknil. Ni se mogel več premakniti. Marko je poklical gasilce in gorske reševalce. Zelo hitro so prišli, a jih niso takoj našli. Jama je bila zelo skrita. Ko so jih našli, je prvi splezal v jamo gasilec. Tudi on se je zataknil. Poklicali so še jamarje in skupaj so rešili najprej Jožeta, potem pa še gasilca. Vse se je srečno končalo. Po tem dnevu sta postala prijatelja tudi Marko in Jože. Fantje so se dogovorili, da se naslednjo soboto spet dobijo.

Nikolaj N., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Nenadoma je iz grma skočil zajec. Malo sta se ga prestrašila. Zajec je hitro stekel stran. Odpravila sta se naprej. Blizu gozdne poti sta zagledala veliko mravljišče. Peter je iz svojega nahrbtnika vzel povečevalno steklo. Skupaj sta opazovala mravlje, ki so nosile tovor. Pohitela sta naprej. Marko je postal lačen. Usedla sta se na štor in začela jesti. Na hrastu sta zagledala veverico, ki je sedela na veji. Čisto tiho sta jo opazovala, dokler ni veverica odšla. Kar naenkrat je začelo deževati. Med dežnimi kapljami sta hitro stekla domov.

Nika G., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Imela sta polna nahrbtnika, saj sta šla na kampiranje. Odhitela sta do damjakov. Marko je iz nahrbtnika privlekel kruh, da sta nahranila damjake. Pohitela sta dalje do svoje hiške. Namestila sta se. Ko se je stemnilo, sta igrala remi. Kmalu sta zaspala. Zjutraj sta že zgodaj pojedla zajtrk in odšla ven. Kmalu sta zagledala jamo. Ker je bilo zelo temno, sta prižgala ročni svetilki. Nekaj časa sta tako hodila in kar naenkrat zagledala potok, ki je bil turkizno modre barve. V njem je Peter zagledal raka deseteronožca. Dobro sta si ga ogledala in nato zapustila jamo. Ko sta v hiški vse pospravila, sta se odpravila proti domu. Na poti sta zagledala poškodovano žabo. Da bi jo rešila, sta jo odnesla s seboj domov. A to je že druga zgodba.

Vid V., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Dogovorila sta se, da povabita še starše, da gredo skupaj na družinski tabor. S seboj so vzeli hrano, pijačo in šotor. Ko so prispeli na cilj, so postavili šotor. Pripravili so večerjo. Zjutraj so se po zajtrku odpravili na sprehod po gozdu. Na veji so zagledali taščico, ki je zelo lepo pela. Poslušali so jo. Opazovali so še druge ptice in živali. Kmalu je bil čas za odhod. Pospravili so šotor in se odpravili proti domu. Med potjo so zagledali zajčjo družino. Brez besed so pustili zajce pri miru. Ko so prišli domov, sta si Marko in Peter privoščila sladoled, mami pa sta skupaj pripravljali kosilo.

Lizi É., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Skupaj sta nadaljevala pot. Kmalu sta zagledala lisico. Ni minilo veliko časa, že sta videla medvedjega mladiča, srni in različne ptice. Odpravila sta se do potoka. Postavila sta mlinček, ki se je hitro vrtel. Med travo sta zagledala stonogo. Opazovala sta jo z lupo. Kmalu pa sta opazila lovsko opazovalnico. Splezala sta na njo. Bil je odličen razgled. V opazovalnici sta tudi pomalicala. Naredila sta načrt. Spustila sta se na tla in nadaljevala pot. Med hojo pa se je Peter spotaknil ob korenino. Odrgnil si je koleno. A fanta sta imela s seboj obliže. Lahko sta nadaljevala svoj pohod. Takrat pa ju je presenetil dež. Hitro sta stekla do avtomobila in se odpeljala domov.

Žan J., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Skupaj sta nadaljevala pot. Kmalu sta prišla do starega drevesa. Obstala sta in pogledala naokrog. Zagledala sta zajčka, srno in celo veverico. Okoli njiju so letali ptički. Kmalu sta prišla do medvedovega brloga. Zbežala sta, še predno ju je medved opazil. Zelo hitro sta tekla. Med tekom se je Marko zaletel v prijateljico Sanjo. Na srečo se nista poškodovala. Vsi zadihani so se usedli na tla. Sanja je imela v nahrbtniku tri pijače. Odžejali so se. Počasi so se odpravili proti domu. Domislili so se, da bi Marko in Sanja prespala pri Petru. Vsem je bila ta zamisel všeč. Seveda pa morajo vprašati za dovoljenje še svoje starše.

Žan R., 3. b

Bil je lep sončen dan. Marko je odšel v gozd. S Petrom sta se dobila v Sračji dolini. Takoj sta se začela loviti in tekati naokrog. Čez nekaj časa je Marko predlagal, da bi poklicala še prijatelja Vala. Peter se je takoj strinjal. Fantje so se nato igrali skrivalnice. Nekaj časa je bilo vse v redu, potem pa sta se Peter in Marko tako skrila, da nista našla več poti nazaj. Val ju je iskal in tudi našel, toda sedaj tudi on ni več vedel, kako naj pridejo nazaj. Spomnili so se. Poklicali bodo starše, da jih rešijo. Fante je zelo skrbelo, ali jih bodo starši našli. Na srečo so starši našli svoje fante in jim pokazali pot nazaj. Ta dan je bil res razburljiv.

Taj V., 3. b

V **3. C-razredu** so učenci in učenke razmišljali o odgovornosti.

Od kdaj naprej že odgovarjamo za svoja ravnanja? Ali smo dovolj spoštljivi drug do drugega? Ali uporabljamo dovolj prijaznih besed, ki nam polepsajo dan?

Tukaj je nekaj njihovih predlogov.

Pred dvema tednoma sem dobila 2 morska prašička. Od takrat se počutim zelo odgovorna. Lepo skrbim zanju!

Luiza

Jaz sem postala veliko bolj odgovorna, kot sem bila pred šolo. Držim se šolskih pravil, kakšen učenec pa se jih ne zna držati.

Lu

Starejše zaradi spoštovanja vikam. Vedno jih pozdravim. Držim se šolskih pravil.

Žan

Ne odpiram vrat, ker če bi bil pred njimi neznanec, bi potem poklical 112 in bi se skril. Vprašal bi ga, od kod je prišel in kaj hoče.

Branko

Odgovoren sem tako, da sem prijazen do drugih.

Gal

Jaz skrbim za bratca in sestrico, tako da če se udarita in začneta jokati, ju vedno potolažim.

Kaja

Sam znam že ostati doma, da mami skoči po brata v vrtec. Znam pozdravljati ljudi in sosede.

Tadej

Skrbim za sebe, naredim si že kaj za jest. Vsak dan se igram s sošolkami in se pogovarjam z njimi. Tudi doma lahko že ostanem sama. Kako pa kaj ti skrbiš za sebe?

Marija

Redno skrbim za moja dva mačka. Skrbim tudi za babi in dedija. Vsak dan si sama naredim zajtrk.

Izabela

Z mami se vedno pozdraviva: dobro jutro. Večkrat pa tudi pomagam čuvati svojo sosedo, ker me njena mamica prosi za to.

Mehmedina

Držim se šolskih pravil. Ne lažem!

Brom

Tu pa je še nekaj **nasvetov, kam med počitnicami**, ki so res že čisto pred vrati in so jih predlagali **učenci** in **učenke** iz **3. C-razreda**.

Veselim se počitnic! Takrat se bom smejala, plavala, čofotala in se igrala. Ampak zaradi korone se bo marsikaj spremenilo ... Lahko, da ne bom smela na morje ... A bom zelo pazila na svoje zdravje in bom mogoče vseeno lahko šla tja.

Sara

Jaz pa trenutno že zelo uživam na morju in na obali!

Drejc

Komaj čakam, da bom šel na taborjenje s taborniki in na morje ter v toplice ... in še na veliko drugih pustolovščin!

Julijan

Letos bom šla prvič v mobilne hiške in to skupaj z mojo sestrično. Zelo se že veselim.

Brina

V petek bom po dolgih 4 mesecih šel v Bosno. Med počitnicami bom vsak dan ali na bazenih ali pa na morju!

Amar

Bilo je pred tremi dnevi. Bil sem na morju in sem skakal na glavo. Dobro sem pazil. Zelo je bilo dobro!

Rene

Med temi počitnicami bom šla na morje in na bazene. Veliko bom v naravi.

Melisa

Z družino gremo kmalu na počitnice.
Vesel sem!

Elis

Jaz že komaj čakam, da bomo šli v
Čateške toplice, da bomo tam šli na
bazene in tobogane.

Julija

Med temi počitnicami grem na morje.
Končno!!

Luka

Komaj čakam, da grem na hrvaško
morje in na njihove plaže.

Domen

Komaj čakam, da gremo na morje in
se bomo imeli zelo lepo!

Galilej

Vem, da bom na morju vsega skupaj 4
tedne in da se bom veliko kopal.

Tim

Bližajo se počitnice. Šla bom prespat
k prijateljici.

Paula

Ko bom šel na morje, se bom letos
prvič kopal.

Jaka

To leto gremo pa skupaj s prijatelji na
morje. Res bo zabavno!

Max

Ustvarjanje in domišljija v 2. triadi

JEZIK

V ustih skrit leži jeziček,
z njim okusiš vse slastne dobrrote.

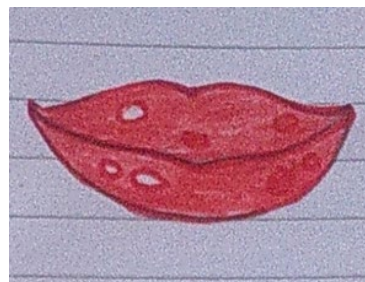
Včasih pa z jezičkom okusiš,
kar je groznega okusa.

Jeziček ima tudi sorodnike,
njegov dedi govori hrvaški jezik,
njegova babica govori italijanski jezik
in njegova ljubljena starša govorita slovenski jezik.

Nika, 6. d

MOJA USTA

MOJA LEPA USTA
OBLIKUJEJO NASMEŠEK,
JEZNA TUDI SO ZARES,
A TO SAMO, ČE KAJ PRIDE VMES.

USTA RDEČA USTA
SONCU SE SMEIJO,
TAKO ŠE POLJUBČEK PODARIJO,
ANI RADA SE SMEIJO.

Ana O., 6. d

En nos

ni bil ničemur kos.

Vsem je težil

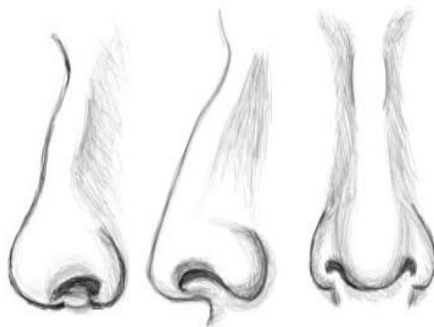
in sam sebe moril.

Dobrega srca ni imel,
zato se je vsem nesramen zdel.

Nek dan pa je on kihnil,
in celo hišo odpihnil.

Vsi so bili jezni
in se usedli vsak v svojo klop,
on pa ves od ljubezni,
gledal je v strop.

Gaja, 6. d

OBRVI (REP)

Živjo, stari, kaj je to na tvoji glavi
o čem govoriš, ti dve črni zastavi.

Ti si tok neumen, to sta moji obrvi
me ščitita pred potom, ko delam s pravim kotom.
Učiteljica pokliče me pred tablo, očesa se mi na velik' odprejo.
Se mi usta spustijo, ušesa bolijo, čas je, da moje obrvi pokažejo svoje moči.

Lahko so črne, bele, temne, svetle, kakor se rodiš.
Če pa si bolj kul, si jih lahko pobarvaš, ampak ne moreš več trdno spančkat.

Aleksej, 6. d

Bela cvetlica: Oko

Oko je res super stvar,
zanj je prav vsak'mu mar.
Z njim lahko vidiš mačko
ali pa zobno krtačko.

Če se ti oko pokvari,
hitro očala si napravi.
Da boš videl cel svet
tekom dolgih, dolgih let.

Oko je res super reč,
z njim vidiš več in več.
Vidiš gozdne jase in planine,
stvari na vse različne načine.

Živa, 6. d

USTA

Usta so lahko velika ali mala,
vendar z njimi ni šala.

Ko zjutraj zbudimo se,
hitro nasmejimo se.

Ko v šolo zamudimo,
z njimi se izgovorimo.

Lahko so žalostna in pusta,
tale naša usta.

Tajda, 6. d

MOJ NOS

Moj nos je suh ..
ker mi od muk.
Moj nos je velik,
ampak ne prevelik.

Nos, ki imam je edini,
ne bodo mi ga vadi, karalini.
Nos, ki ga imam je živ,
in mi niesar bruc

Moj nos ima dve luknji,
ki sta kar tako.
Z njima se diha,
in mi ju vzet lahko.

NEHAJ

Dobro te slišim, dobro poznam.
Ne vleči na ušesa, ker vem, da si tam.

Če te pogledam, brez da kaj rečeš,
slišim in vem, da spet hočeš k nam.

Vidim in slišim, še vedno si tam.
Zato raje nehaj, ker vse je zaman.

France Milišić, 6. d

SLAVNI SESALEC KOS

Tako lep dan je zunaj, ptički čivkajo, otroci se zunaj igrajo in tekajo, ampak Kosu je čudovit dan pokvarilo čiščenje. Moral je odnesti smeti, počistiti prah in – najpomembnejše – moral je vse skrbno posesati. Vedel je, da bo to moral narediti, ampak mu vseeno ni bilo všeč. Takoj se je lotil dela. »Najprej bom hitro odnesel smeti, potem bom počistil prah, nato pa se bom lotil pravega dela,« si je rekel. Vse je potekalo kot po njegovem načrtu, dokler ni prišel do prve težave. Če bo hotel iti ven, ko konča z delom, bo prepozno, ker bo že tema. Ob tej misli je začel še bolj hiteti. Vse je naredil razen sesanja, ki ga res ni hotel narediti. Dobil je idejo in si rekel: »Moj brat.« Prišel je do njega in ga vprašal: »Živijo Jaka, imam posel, ki bi ga rad naredil s tabo.« »O kakšnem poslu pa govorimo?« je odgovoril Jaka. »Ti posesaj hišo, jaz pa – CVENK, CVENK – ti bom dal 20 evrov.« »Dodaj bratec.« »Prav, in lahko izbereš, kateri film bomo gledali nocoj na PETKOVIH VEČERNIH FILMIH.« »Sprejeto,« je odgovoril Jaka in Kos je užival v svoji zmagi. S svojo srečo je odšel ven in bil vesel zaradi dobrega posla.

Aleksej, 6. d

Ne boste verjeli, kaj se nam je zgodilo prejšnji teden: sprehajali smo se po hodnikih šole, nato pa zagledali cel zvezek spisov – nekakšno knjigo! Začeli sem brati. Opisane so bile tako nenavadne zgodbe, osebe ... z naslovom MOJ ZBLOJEN LAJF. Nekaj poglavij smo si sposodili in jih kopirali v naš šolski časopis.

(Kakršna koli podobnost z resničnostjo je zgolj naključje!!!)

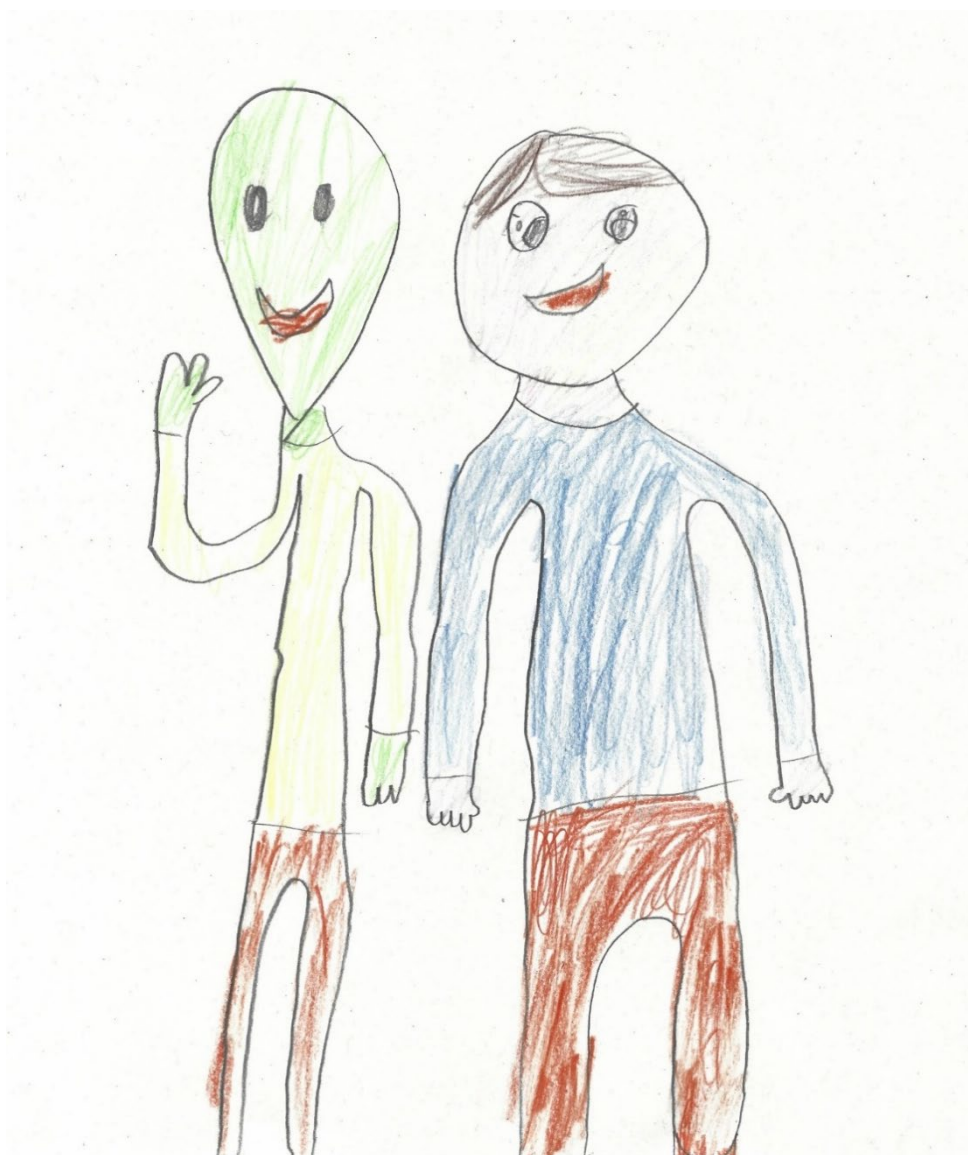
Moj zblojen lajf

Vesoljski prijatelj

(2. poglavje)

To jutro se mi je zdelo, da je v redu. Toda za zajtrk so bili črvi, tudi tega nisem jedel. Toda ko smo imeli drugo šolsko uro, je prišel nov učenec, ki je bil zelen vesoljček. Pošteno povedano se mi je smilil, saj je jokal. Ko je bil odmor sem ga

vprašal: »Zakaj si žalosten?« Odgovoril mi je: »Ostal sem brez prijateljev, saj smo se preselili.« Nato sem se spomnil: »Midva bodiva prijatelja.« Takoj se je razveselil. Ker sva oba imela na telefonu igrico LETEČI STREL, sva se kontaktala. In vse je bilo popolno. Ko je bilo kosilo, sem poskusil možgane, bili so kisli in hkrati sladki, seveda se mi je gabilo, zato nisem pojedel vsega. Ker je moj prijatelj imel rad možgane, sem mu z veseljem dal svoje. Mami in očija sem prosil, če lahko pri nas prespi, seveda sta dovolila in smo imeli žur (pižama parti). Gorilje dlake s kečapom za večerjo ter s prijateljem sva spala na kavču. Še sreča, da je bil vikend tako zabaven.

Vsi so dojenčki

(3. poglavje)

Naslednji ponedeljek so vsi v predprostoru gledali na telefon, razen mojega prijatelja vesoljčka. Pristopil sem k jetiju Ohonu in ga vprašal: »Kaj gledaš?« Odgovoril mi je: »Najboljšo risanko na svetu – ELI BELI.« »To je najbolj blesava risanka, je za dojenčke,« sem odgovoril. Vsi so mi težili, da je ELI BELI najboljša risanka. Ko se je začel pouk, je bil na tabli napis ELI BELI. In tudi učiteljica je gledala to.

Ko je bil odmor, sem izvedel, da vsi gledajo ELI BELI. Ravnateljica se je razburjala, ker so se vrteli 50 minutni oglasi in ni mogla gledati ELI BELI. Kuharice so zaradi ELI BELI zažgale malico in kosilo. Hišniku je razneslo plinsko bombo zaradi ELI BELI. Ter čistilka je polila umazano vodo zaradi ELI BELI. Ter devetošolke so govorile: »Aaaaaa, ljubim ga, ljubim ga, aaaaaa!« Devetošolci pa so bili ljubosumni na ELI BELI. Ves sem bil iz sebe, ko sem videl knjižničarko in enega šolarja, šolar je bil oblečen v ELI BELIJA, knjižničarka pa je delila stripe, knjige, DVD-je polne risank ELI BELI. Bila me je groza, da so ... punce ljubile risanega dojenčkastega junaka ... ups ... da so vsi gledali ELI BELI. Naslednji odmor so vsi skočili name in mi dali risanke ELI BELI za gledati in vsi so govorili: »ELI BELI, ELI BELI, ELI BELI!«

Nato sem zdirjal ven in zagledal orjaškega robota, ki je predvajal ELI BELI. V njem je bil starec, ki je streljal žarek, ki je spustil zvok ELI BELI. Ta ELI BELI je bil tako nadležen, da sem zakričal: »ELI BELI JE NAJBOLJ KRETENSKA RISANKA NA SVETU!« Takoj so me vsi pogledali zelo jezno, nato so pogledali starca v robotu in vsi so ponovili moj stavek. Robot je nehal predvajati ELI BELI in robot je padel na tla, starec se je spremenil v prah. Vsi so me častili in imeli smo veliko gostijo. In od takrat naprej sem si prisegel, da ne smem obupati pri obrambi.

Nejc, 6. d

Odrski kostumi ter izražanje preko risb ter kombinacij barv ...

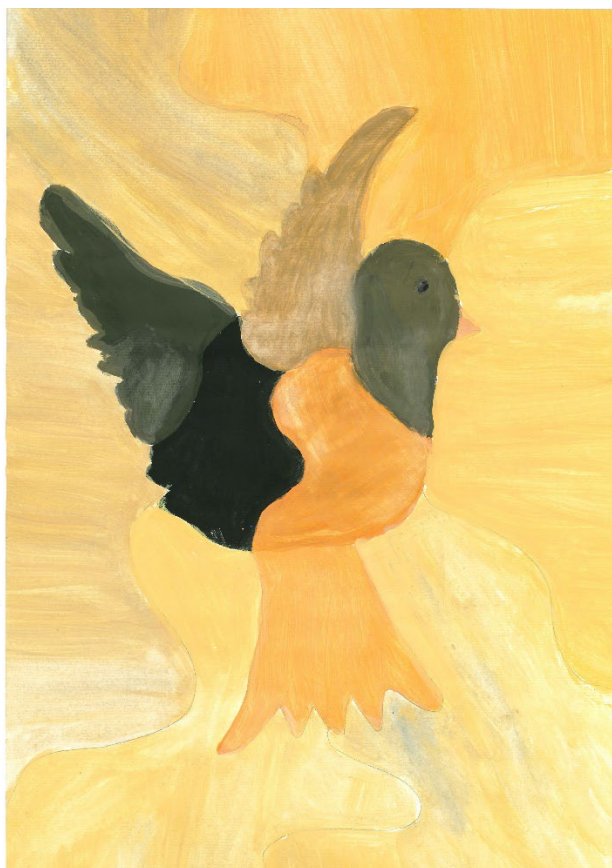
Lara, 6. d

Katrin, 6. a

Ana K., 6. a

Larin, 6. a

Zarja, 6. a

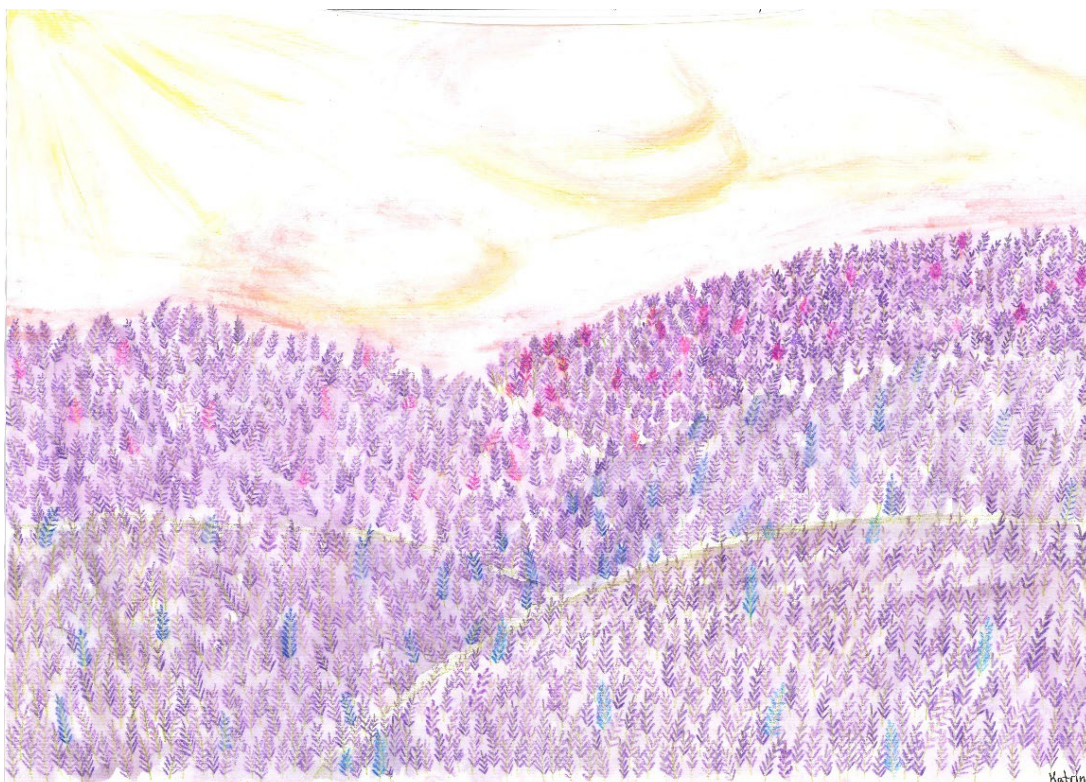
Lara, 6. d

Ana 6. a

Ana T. 6. b

Katrin 6. a

Zala M., 6. b

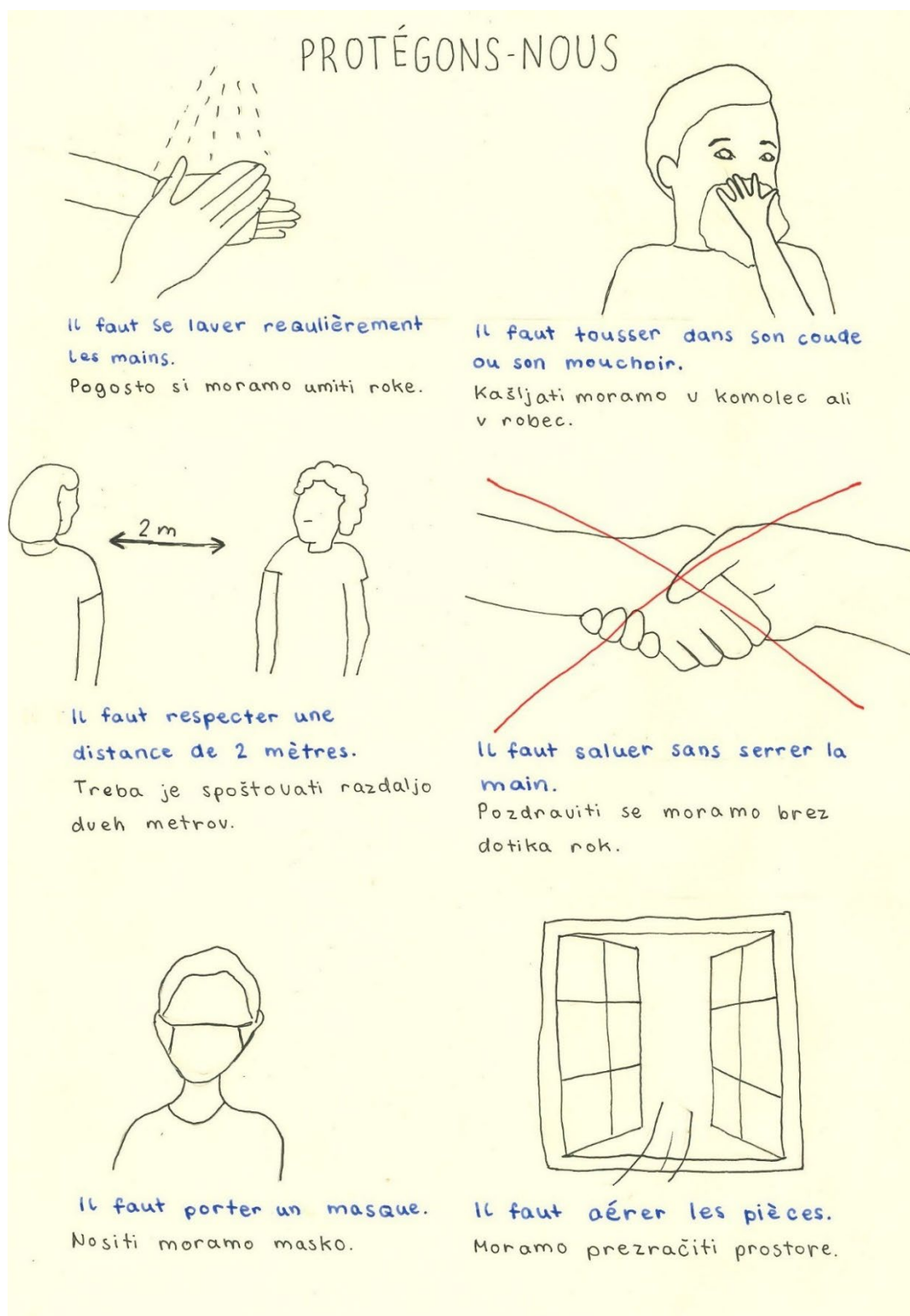

Žiga M., 6. a

Katrin, 6. a

Ustvarjanje in izražanje učencev 3. triade

Pripravili: Ema K. in Ana. P., 7. c

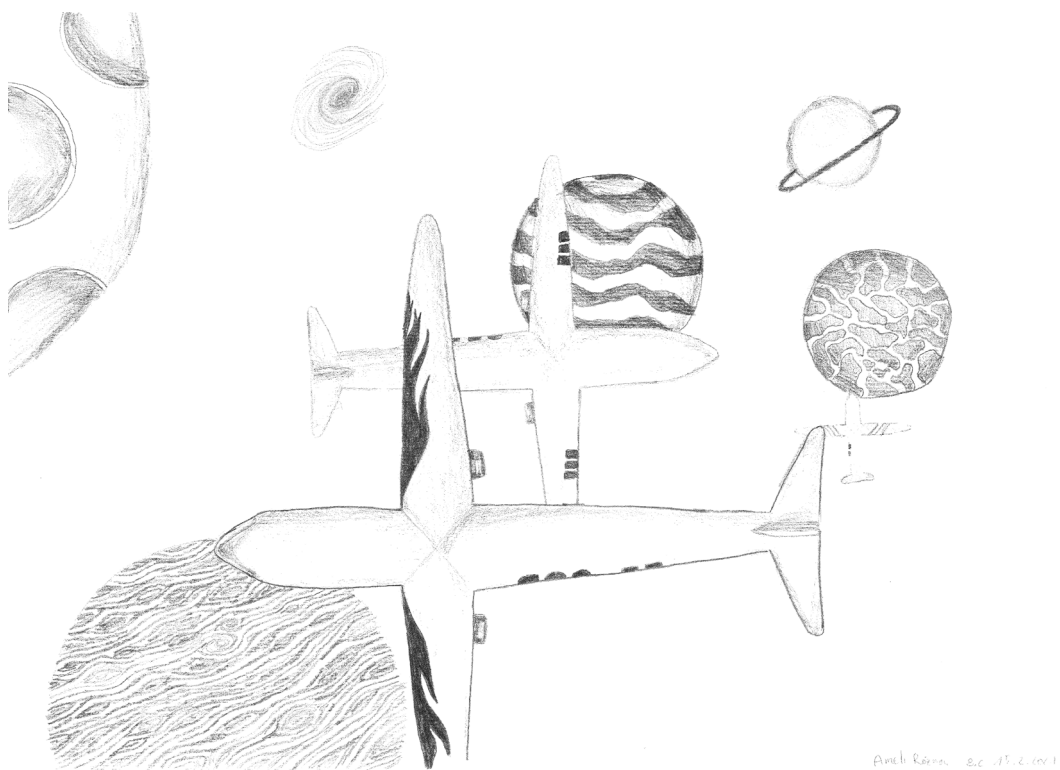
Ana Š., 7. c

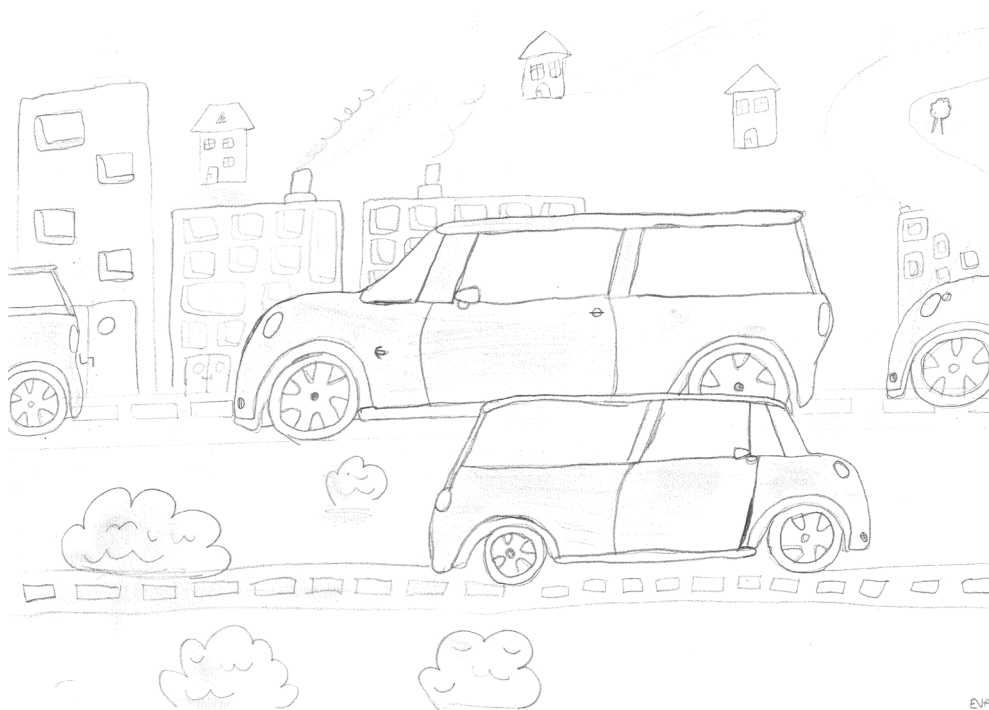
Ana Š., 7. c

Vrtiljak 2020/2021

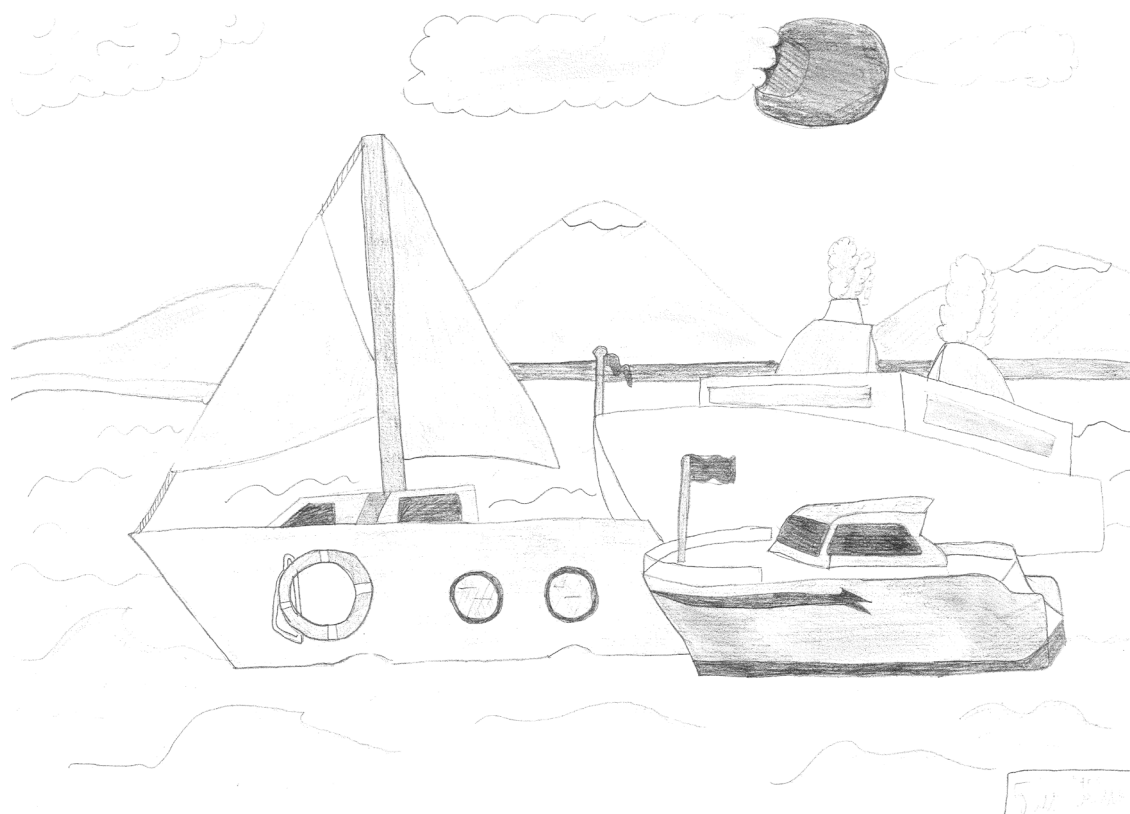
Rad bi potoval ...

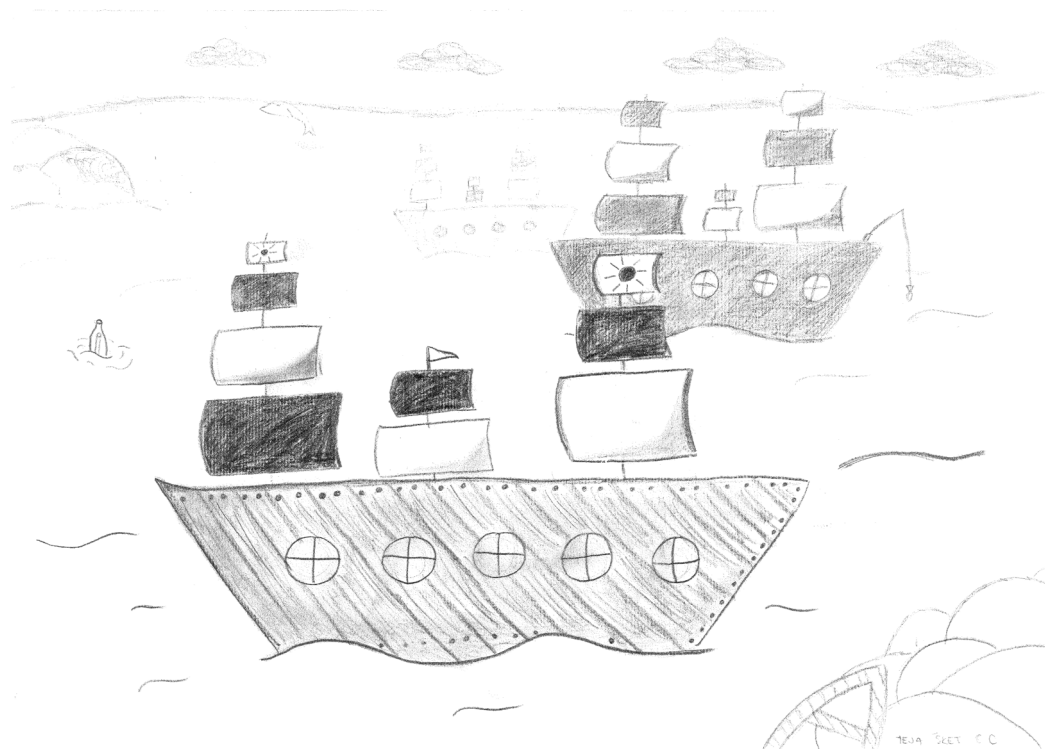
Ameli, 8. c

Eva L.

Filip K., 8. c

Teja Š., 8. c

Intervju z učiteljico Lauro Bračič

1. Slišal sem, da ste, preden ste se preselili v Ljubljano, živeli v Celju? Je to res?

Ja, v Ljubljano sem se preselila pri 19. letih.

2. Predvidevam, da ste večino svojega otroštva preživeli s svojo družino. Imate mogoče kakšnega brata ali sestro?

Ja, imam 9 let mlajšega brata.

3. V tistih časih otroštvo ni bilo lahko za večino otrok. Ali je bila vaša družina premožna ali ste bili včasih tudi lačni?

Lačna nisem bila nikoli. Nismo bili preveč premožni, nismo pa bili lačni.

4. Verjetno ste imeli zelo razburljivo otroštvo. Bi mogoče delili z nami kakšno zgodbo iz otroštva?

Na zelo drag spomin iz otroštva me je spomnila nedavna kolesarska dirka po Sloveniji, ki je potekala tudi na celjski grad. Ko sem bila še majhna, smo živeli prav pod celjskim gradom. Tam so poleti prirejali gledališke igre na prostem, med drugim *Pod svobodnim soncem* Frana Saleškega Finžgarja, *Celjske grofe* in *Veroniko Deseniško*. Spomnim se, kako so konjeniki jahali v kostumih mimo naše hiše na grad. Bilo je kot predstava samo zame in bila sem navdušena. Friderik in Veronika sta se mi med predstavo tako zasmilila, da sem ju kasneje vključila v svojo igro. V moji domišljiji sta sedela poleg mene na gugalnici in domišljala sem si, da sem ju tako zavarovala pred njunim očetom grofom Hermanom, ki ju je peganjal in jima ni dovolil biti skupaj.

5. Ali ste bili odlični v osnovni šoli?

V osnovni šoli sem bila odlična.

6. Na katero srednjo šolo ste se vpisali in kako ste se imeli tam?

Vpisala sem se na Gimnazijo Celje. To so bila najbolj pestra in zanimiva leta mojega šolanja.

7. Ste morda kaj ušpičili?

Seveda smo, ampak to je bilo še v osnovni šoli, v 8. razredu. Dobro se spomnim tistega dne, pouk smo imeli popoldne, bila je 5. ura. Imeli smo fiziko in nikomur se ni dalo imeti fizike. Nakar nas je sošolka zaklenila odznotraj in vrgla ključ skozi okno. Ko je prišla učiteljica, ni mogla odpreti vrat. Mi smo se pa delali, da nas je nekdo zaklenil. Učiteljica je poklicala hišnika. Hišnik je prišel in odklenil vrata. Toda fizika je odpadla. Naslednje jutro je čistilka našla ključ, katerega

je sošolka vrgla skozi okno. Učiteljica nas je vprašala, kdo je vrgel ključ skozi okno. Vsi smo molčali, saj nismo želeli zatožiti sošolke. Zato nas je učiteljica vse kaznovala tako, da nismo odšli na končni izlet.

8. Ste po opravljeni srednji šoli odšli tudi na faks, če ja, na katerega?

Na filozofsko fakulteto, smer angleški in nemški jezik.

9. Zakaj ste se odločili ravno za učitelja angleščine, kaj vas je prepričalo v ta poklic?

Ko sem se odločala za študij, me je angleščina prepričala, ker je odlična rešitev in z njo lahko opravljaš veliko služb. Nekega dne sem videla razpis za delo učitelja in se prijavila. Na začetku sem delala na Osnovni šoli Danile Kumar kot učiteljica v podaljšanem bivanju eno leto. Nato pa sem začela poučevati angleščino na Osnovni šoli narodnega heroja Maksa Pečarja in tu ostala kar 39 let.

10. Ali ste v vseh teh letih učili kakšen razred, ki bi prav izstopal v smislu učnega uspeha?

Veliko učencev je bilo odličnih. Bili so razredi, ki so bili prijetni in si se z njimi lahko tudi pohecal. Nekateri razredi so bili boljši po ocenah, nekateri pa malo slabši. Učitelji smo pa vedno ponosni na učence. Običajno so imeli kar dobre rezultate iz angleščine pri nacionalnih preizkusih znanja. Od nekaterih učencev sem učila tudi njihove starše. Zato je še posebej zabavno priti na valetu.

11. Koliko hobijev ste imeli v življenju ali je poleg petanke še kakšen šport, ki ste ga radi igrali?

Ne, razen športov, ki smo jih igrali v šoli. Razen petanke v zadnjih letih. Včasih je bil še šah.

12. No pa se vrnimo k petanki. Ali je kakšen poseben dosežek, ki bi ga radi izpostavili?

V petanki sem igrala v B-reprezentanci evropskega prvenstva za ženske leta 2010, ki je bilo v Ljubljani. Večkrat sem bila državna prvakinja v igri dvojek in trojk, dvakrat pa smo bili tudi ekipni državni prvaki in igrali v evropskem pokalu. Gostovali smo v Nemčiji, Franciji, v drugem krogu pa tudi v Monaku.

13. No, potem pa pojdimo še k Eurocampu. V katerih državah ste bili v okviru Eurocampa in kje vam je bilo najlepše?

V Eurocamp je bilo na začetku vključenih več držav: sodelovale so šole iz Nemčije, Madžarske, Avstrije, Španije in Slovenije, kasneje pa so se pridružili še iz Češke. Kasneje sta nemška in madžarska šola nehali sodelovati, učenci in učitelji preostalih štirih šol pa smo se vsako leto srečevali v eni od držav, vse do lanskega leta, ko nam je odhod v Bilbao preprečila pandemija. Vse države so čudovite, najprijetneje pa sem se vedno počutila v Bilbao.

14. Koliko časa sodelujete v Eurocampu?

Leta 1999 smo sodelovali v mednarodnem projektu Comenius s šolama iz Bilbao in København, kasneje še z Dunajem. Na pobudo učiteljev teh šol pa je nastal projekt Eurocamp, ki je 2019 praznoval že 20 let. Vedno je bilo lepo in nastale so same dobre zgodbe. Smo edina šola v Sloveniji s projektom Eurocamp, pa tudi edina šola, ki ima interesno dejavnost petanko in tudi primerno igrišče zanjo.

15. Kakšne imate občutke zdaj, ko greste v pokoj? Boste kaj pogrešali učence in sodelavce?

Moji občutki so mešani. Imela bom več časa za vnuke, petanko in prijatelje. Pogrešala pa bom stik z mladimi in svoje sodelavce, ki so prava klapa. Poklic učitelja te ohranja mladega, saj doživljaš, kako se spreminja jezik, kako učenci govorijo drugače kot generacije pred njimi, kako se spreminjajo mladi, njihov način življenja in razmišljanja, glasba, ki jo poslušajo, tehnologija in podobno. To je velika prednost tega poklica. To bom pogrešala. Ne bom pa pogrešala popravljanja testov, spraševanja in pisanja zapisnikov.

16. Ali imate že kakšne »plane«, kaj boste počeli, ko boste v pokoju?

Več bo časa za petanko, vnuke, druženje s prijatelji, potovanja in obdelovanje vrta.

Intervju sta pripravila in zapisala: Filip S. in Tristan, 8. c

Naslovnice stripov, ki jih je narisal Svit iz 8. b

Nadaljevanje zgodbe sledi v naslednjem Vrtljaku ...

TURŠKA ROZI

*Hrast stoji na Kongresnem trgu,
vrh vzdiguje do ozonske luknje,
v senci pri leseni klopci
sedi en tip in liže sladoled,
ki s to zgodbo nima več besed.*

*Rozi, Urška časa svojega,
na Miss Slovenije je zmagala,
da pa zmago bi proslavila,
na photoshooting se je namenila.*

*Fotograf z nejevoljo jo je slikal
in pripomnil, da najlepša ni,
globoko v sebi je dobro vedel,
da v Izoli še lepša živi.*

*Rozi zgroženo jo kap zadane,
ko pa zjutraj se zbudi
in ko spomni se, kaj fotograf ji pravi,
brž do njega odhiti.*

*Ponudi mu zaroko,
ako pripelje Izolanko svojo,
če pa tega ne stori,
Rozi z Nebotičnika odleti.*

*Brž se fotograf odpravi,
črn kombi s 140-konji vzame,
in že je namenjen proti Izoli.
Kaj zgodi se pol kasnej',
zgodbo ti naprej povej...*

Hugo L., Lucija S. F., Frida Š., 8. 6

DEBATERSKI KLUB – INTERVJU

Lara, Ema in Ana P. so intervjuvale debaterje Zarjo, Tajo, Ano Š. in Aljo iz 7. c ter Huga iz 8. b. Zelo uspešen debater Martin A. F. iz 8. d se intervjuja žal ni uspel udeležiti.

Koliko vas je v skupini in kako se imenujejo vaše debaterske skupine?

Alja: V vsaki skupini smo trije, naša skupina se imenuje "vsaj prvi", sosednja skupina pa "limonada".

Kakšne dosežke ste že dosegli?

Hugo: Načeloma smo kar uspešni, bili smo trikrat drugi in pogosto smo med deseterico. Posamična govorka pa je bila Alja že dostikrat. Kar uspešni smo med začetnimi govorcami ter posamično.

Taja: Naša ekipa je bila tudi enkrat prva med začetniki ter enkrat druga med začetniki, poleg tega pa smo tudi posamično med prvo deseterico.

Ali se poleg debate ukvarjate še s čim drugim?

Alja: Poleg debate se še vsak ukvarja z nekim športom ali glasbo.

Kako bi na kratko opisali debaterstvo?

Hugo: Zanimivo je, ker izraziš svoje mnenje in ga nekako na glas poveš in moraš tudi zelo hitro razmišljati. Zdi se mi zelo zanimivo za take, ki si na primer želijo trenirati svoje govorne sposobnosti.

Zarja: Bistvo je, da tekmujemo v argumentih in tudi izboljšujemo svoj besedni zaklad, to pa nam tudi za govorne nastope v šoli zelo pomaga. Pogosto moramo naše govore napisati kar hitro, saj imamo le eno uro, da napišemo svoj govor, za pripravo pa imamo časa približno en mesec.

Ana: Velikokrat, ko imaš kakšno temo, moraš zagovarjati obe strani, ena je za, druga pa proti in se ti zdi, kot da ne moraš povedati nekaj kar je proti, vendar z raziskovanjem v resnici vidiš, da lahko utemeljuješ za obe strani približno enako.

Na katera tekmovanja ste že šli?

Taja: Na večini tekmovanj je tako, da lahko tekmujejo vsi iz Slovenije, torej vse slovenske šole. Poleg tega pa so tekmovanja tudi mednarodna. Letos je bilo tudi eno tekmovanje v angleščini, ki so se ga udeležili iz vseh skupin.

Hugo in Alja: Udeležili smo se vseh teh šolskih tekmovanj. Eno tekmovanje pa je tudi večje, tako kot državno, in so se ga udeležili skoraj vsi in je tam tudi največ ljudi.

Kako vas ocenjujejo na tekmovanjih?

Hugo: To je čisto odvisno, predvsem je odvisno, ali so posamična ali skupinska. Navadno dobimo okoli 25 do 26 točk, vseh možnih pa je 30.

Ana: Ocenjujejo, ali govorimo prosto ali beremo, ter predvsem, kakšna je struktura govora, kako je sestavljen, ali smo dovolj povedali, ali je to, kar si povedal, sploh smiselno in potem se vse to točkuje. Največ možnih točk je 30, ampak redko kdo jih dobi toliko, najbolj pogosto dobimo 25, 26, občasno pa tudi 27.

Kdo je vaš vzornik pri debaterstvu?

Hugo: Meni je za vzor naša mentorica, gospa Lavbič Saje, predvsem zaradi tega, ker je zelo razgledana oseba in jo spoštujemo.

Bi nam lahko dali primer debaterskih trditev?

Alja: Ena izmed zelo popularnih trditev so bile *šolske uniforme*. To trditev smo zagovarjali že dvakrat v zadnjih petih letih.

Taja: En primer je tudi trditev, *ali prinaša šola na daljavo več škode kot koristi*.

Hugo, Alja in Zarja: Te so zdaj bolj aktualne, včasih so tudi kakšne bolj resne, kot je na primer *legalizacija otroškega dela*. Potem se pa postavijo nekateri za, drugi proti.

Lahko pa dobiš tudi neko nasprotno trditev, to pa je v bistvu tako, da dobiš neko trditev, ki se nanjo ne moreš vnaprej pripraviti in šele ko prideš tja, imaš eno uro, da se pripraviš brez telefonov ter drugih elektronskih naprav. Lahko zastopaš le eno stran, torej ne moreš biti na obeh straneh, ampak samo na eni.

Katera je vaša najljubša trditev?

Hugo: Meni je najljubša *legalizacija otroškega dela*.

Kako poteka turnir?

Alja: Najprej dobiš trditev in se začne firmacija. Prvi govorec nekaj pove, nato pa drugi govorec sprašuje o tem, kar je povedal. Na vsaki strani so trije govorci, ki govorijo po vrsti. Na koncu sodniki določijo, katera stran jih je bolj prepričala.

Zarja: V vsaki debati pa tudi sodniki komentirajo, kako smo govorili in nam dajo tudi kakšne nasvete.

Kaj je bistvo debate?

Alja: Bistvo je, da dokažeš, da imaš ti prav ne glede na to, ali je afirmacija ali legacija.

Zarja: Bolj ko razmišljaš o neki trditvi, več najdeš argumentov, ki jih lahko poveš.

Hugo: Meni je pri debati zanimivo, da lahko nekaj predebatiraš stokrat, pa boš vedno našel še nekaj novega, kar lahko dodaš.

Intervju je zapisala Ana P., 7. c

Zarja in Taja iz 7. c sta izdali že 6. izvod *Šolske revije by Taja & Zarja*

Učenki, ki sta že skozi celotno šolsko leto iskali mladostniške zgodbe, pisali zanimive intervjuje in ustvarjali zabavne prispevke ter se trudili popestriti naše šolske dni.

Njun 6. izvod lahko najdete na šolski spletni strani ali pa na naslednji povezavi:

https://www.makspekar.si/application/files/9216/2381/4295/solska_revija_6-junij_.pdf

Tu pa je le nekaj izsekov iz njune revije:

ALI STE VEDELI?

Ali ste vedeli, da lahko manj kot 1% ljudi ob poslušanju pesmi vidijo tudi barve?

Ali ste vedeli, da lahko samo 7% ljudi zgečka samega sebe?

Ali ste vedeli, da imaš v eni noči lahko 15 sanj, tvoji možgani pa si lahko zapomnijo le kakšno?

Ali ste vedeli, da lahko le 1% ljudi izbuli oči iz jamic, kadar koli želijo?

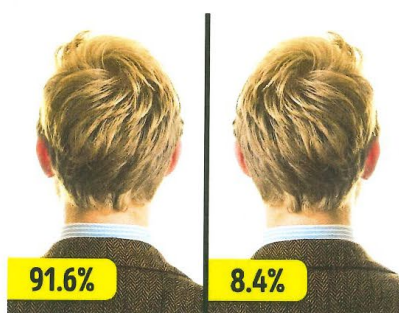
Ali ste vedeli, da ima le 0,06% ljudi v enem očesu dve barvi?

Ali ste vedeli, da ima le 25% ljudi jamice v licih, ko se nasmejejo?

Ali ste vedeli, da ima 91,6% ljudi lasni vrtinec zavrt v desno, v levo pa ga ima le 8,6% ljudi?

Ali ste vedeli, da ima samo 11% ljudi naravno kodraste lase?

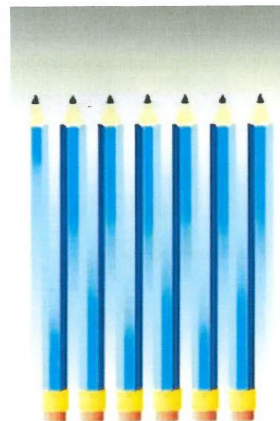
Ali ste vedeli, da lahko samo 12% ljudi v eni barvi vidi veliko več barv različnih odtenkov?

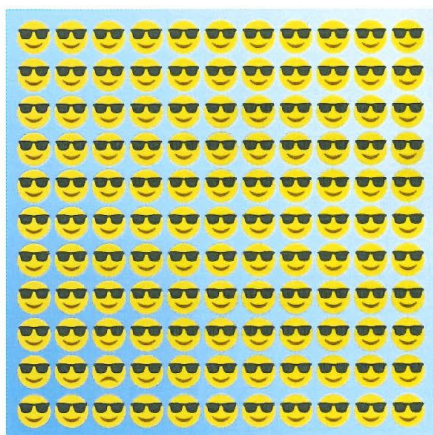
ODPRAVLJANJE DOLGČASA

Koliko svinčnikov vidiš na tej sliki?

Če pogledaš konice svinčnikov jih je 7, če pa pogledaš konec svinčnikov pa jih je samo 6. Kaj meniš ti, koliko je svinčnikov?

Poišči razliko:

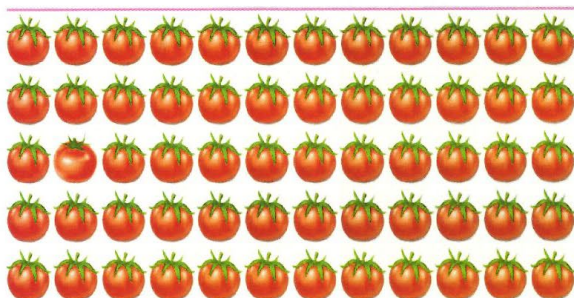

Poišči 5 razlik:

Find 5 Differences

Poišči razliko:

Poišči razliko:

Taja in Zarja, 7. c

Učenec Andrej Vencelj, ki je na Festivalu inovativnih tehnologij (FIT) dosegel zavidljivo mesto, se je lotil tudi raziskovanja UPORABE SMERNIKOV V PROMETU.

V sliki, besedi in grafu je prikazal svoje ugotovitve.

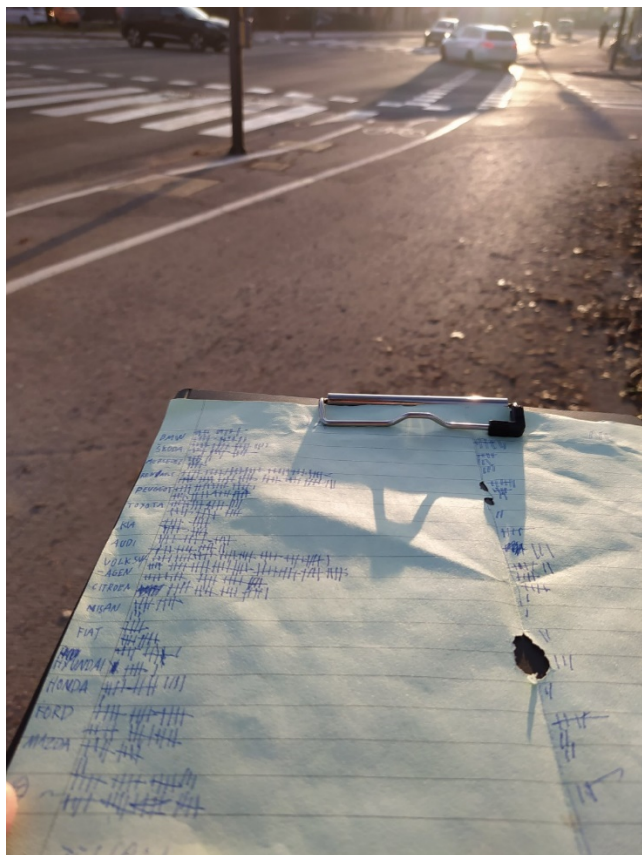
UPORABA SMERNIKOV V PROMETU

V letu 2020/2021 sem se odločil, da bom naredil raziskovalno nalogo. Govori o neuporabi smernikov v prometu glede na znamko vozila. Bolj natančno me je zanimalo, ali je verjetnost večja, da bo v ovinku dal smernik voznik določene znamke kot pa voznik druge znamke.

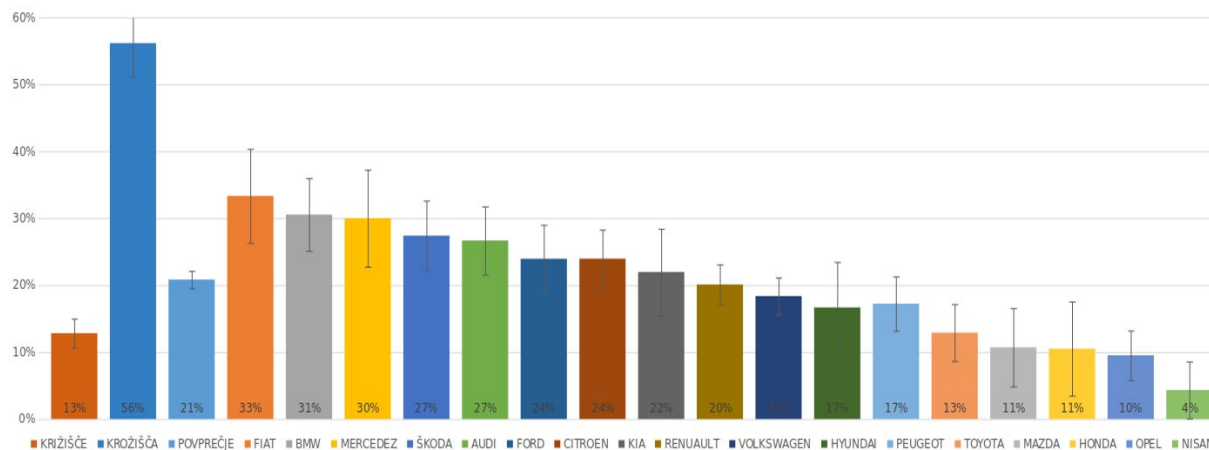
To idejo za nalogo sem dobil, ko sem čakal pred prehodom za pešce, da bi me eden od mimo vozečih vozil spustil, da prečkam cesto. Opazil sem, da je mimo mene peljalo veliko vozil višjega cenovnega razreda znamk BMW, Audi ... kasneje pa me je pustil prečkati cesto star Renault.

Na začetku sem začel z zbiranjem podatkov, kar je bilo naporno, mrzlo in dolgotrajno delo. Na koncu sem zbral 1200 podatkov.

Primer:

Po končanem zbiranju podatkov sem naredil še anonimno anketo, ki je povpraševala o tem, kar drugi mislijo o tem vprašanju. Po opravljeni nalogi nam graf na sliki lepo pokaže, da med največje »lumpe« spadajo firme nemških vozil, nekje v sredini vidimo firme družinskih vozil in na spodnjem delu firme japonskih vozil.

Kot dodatni izziv sem si zadal, da sem nalogo napisal v programu **LATEX**. Trenutno sem izvedel, da sem se uvrstil na državno prvenstvo, ki bo potekalo v Murski Soboti. Iskreno bi se rad zahvalil svojemu mentorju Milanu Gaberšku in vsem ostalim, ki so pomagali pri izdelavi.

Andrej V., 9. d

MEPI* odprava bo!!!

*MEPI – program, ki mlade oblikuje in opremi s potrebnimi veščinami, znanjem in spretnostmi za njihovo življenje.

MEPI-jevci so ravno med pisanjem in oblikovanjem šolskega glasila *Vrtiljak* pohajkovali na svoji odpravi po škofjeloškem hribovju.

Izkazali pa so se že pred odpravo – s **prostovoljstvom**.

Kaj je program Mepi?

- spopadanje z novimi izzivi,
- doseganje novih ciljev,
- druženje,
- naučimo se skrbeti za otroke,
- pridobimo na kondiciji,
- bolj aktivno preživljamo prosti čas,
- prijateljevanje,
- spopadamo se z novimi odgovornostmi,
- nova doživetja,
- soočamo se sami s seboj.

Zapisali MEPI-jevci iz 9. b

Lara S. Š., 6. d